

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDEĽNÍČEK

První svaté přijímání v neděli 28. 5. 2023 v Zábřehu

Červen 2023

První svaté přijímání v neděli 28. 5. 2023 v Zábřehu

SLŮVKO FARÁŘE

ŘÍM – BEZPEČNO a ZVÍDAVO

(druhá drobná informace z pobytu ve „věčném městě“)

Je pátek 3. března, předposlední den mého pobytu v Římě. Bohoslovec Vojtěch naplánoval na dnešek návštěvu papežské baziliky sv. Pavla za hradbami. Je to převeliká bazilika, do které lid boží vniká. Možná zde i ticho vzniká, když srdce pod hlukem světa vzlyká. Proč Vojtěch nechal návštěvu této baziliky až na pátek, toť moje otázka. Nemohu si odpovědět, že to nejlepší až na konec, protože bych tak hodil jakýsi stín na předchozí návštěvy papežských bazilik. A tak si říkám: „On Pavel, já Pavel“. Já apoštolu Pavlovi nemám co dát, ale on mně může – a to mnoho.

Je půl desáté dopoledne. V bazilice je zatím poměrně ticho. Až s příchodem náctiletých (asi žáků někde z Evropy) začíná zvýšený šum, který ale nedělá celá výprava. Snad polovina skupiny, možná dvě třetiny polohlasem konverzují i přes napomínání vedoucích (možná vyučujících) citoslovci něco jako „psst“. Zbylá třetina je poměrně potichu, protože se věnuje svému pánu – otrokáři – chytrému mobilu. Ejhle, tak alespoň k tomuto je mobil dobrý – k tichu v kostele – pomyslím si.

Po chvíli, kdy se s bohoslovcem Vojtěchem chystáme ke mši v boční kapli, zpozorním. Bystřím sluch – je to zpěv. Opravdu je to zpěv. Melodie je mi povědomá. Zvednu se z lavičky a jdu k místu, odkud se ozývá mužský, přesněji řečeno spíše chlapecký zpěv. Je to Věřím v jednoho Boha v latině. Jako kdysi před několika lety v katedrále Naší Paní v Brugách v Belgii, kde jsem v tichosti seděl a poslouchal Krédo, zpívané v tzv. Gregoriánském chorálu, ale tehdy jemně reprodukováno, zatímco nyní slyším živý zpěv. A opravdu nacházím několik desítek chlapců, jak klečí v blízkosti hrobu apoštola Pavla a vyzpívávají fundament naší víry. Poklekám a velmi tiše se připojuji ke zpěvu. Kolem zábradlí nad tímto místem se shlukují náctileté slečny a pokukují s otevřenou pusou po chlapcích, některé zapomenou i na svůj mobil. Tak takhle nějak si představuji výraz tváře, když někdo řekne, že na to koukal jako na svatý obrázek. Tato chvíle zpěvu chlapců z katolické školy ve Versailles ve Francii (jak zjistil Vojtěch po mém požádání) byla pro mě jedním z nejsilnějších momentů celého týdenního pobytu v Římě.

Ke mši svaté, kterou jsem pak sloužil v boční kapli, se připojili starší manželé, a také nějaký pár mladých lidí. Dle zpěvu jsou to Češi. Výzvu k modlitbě Otče náš, zpívám v rodném jazyce a lid (počtem skromný) se připojuje k modlitbě božích dětí. A v tom to přijde. Začne zvonit mobil. A dlouho. Nezkoumám zrakem, komu z mladé dvojice se to povedlo – nevypnout přístroj. Přiznávám, že v duchu mě napadá, že podle délky hlasitého vyzvánění to bude u slečny, než mobil najde v kabelce. Mýlil jsem se. Byl to mladý muž, který k „otčenáši“ připojil (jistě nechtěně) nekorespondující hudební doprovod.

A tak mě později napadlo, jak chytrý mobil vlastně „ukradl“ skoro polovinu Modlitby Páně, ale osobní hluboké prožitky z věčného města mi ukrást nedokázal. Cha, cha.

PKF

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie s kratičkým popisným komentářem (**ten je nutný**) můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@dox.cz
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojd'te do toho. Proč se furt bojíte?

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

OHLÉDNUTÍ

Došla jsem do věku, kdy se občas ohlédnu zpět do minulosti. Beru život jako dar od Pána Boha a taky tu nejsem jen tak, pro nic za nic. A nějak mi bylo vždycky jasné, proč tu jsem. Dostala jsem nějakou výbavu – vlastnosti a talenty, které mohu rozvíjet a být tak pro své okolí užitečná, nebo taky ne. Je jen na mně, co se svými dary udělám.

V jaké zemi, jakým rodičům a do jakého prostředí se narodíme, to ovlivnit nemůžeme. Ale máme na výběr, jak se k životu postavíme, v jakém povolání budeme šťastni, jakého životního partnera si vybereme, jak budeme vychovávat své děti, jestli budeme dbát i na tradice, z nichž jsme vyšli. To vše už záleží jen na nás.

Když se v duchu občas vracím, tak to byly šťastné roky, z dětí vyrostli slušní, milí a empatictí lidé. Ale také je dost věcí, které bych s dnešní zralostí a zkušenostmi dělala jinak. I když své chyby si musí asi každý prožít sám, pro případ, že si to přečte i některá mladší maminka – pár příkladů.

Méně bych hleděla na to, co řeknou lidi a používala více vlastní rozum.

Více bych dávala svým blízkým najevo, jak moc je mám ráda, protože ta možnost jednou pomine.

Kromě obrovské dávky lásky je důležitá i důslednost a trocha přísnosti.

Dětem je třeba připomínat, že jsme Boží děti, povídat si s nimi a seznamovat je s naší vírou.

Prísnejší bych byla v tom, že nedělní bohoslužba je samozřejmost. Protože v opačném případě všichni víme, jak to dopadá.

Pout' rodin na Maria Hilf ve Zlatých Horách

Začátkem května manžel navrhl, že bychom si mohli udělat výlet do Zlatých Hor na Diecézní pout' rodin na Maria Hilf, která se koná v sobotu 13. května. Naposledy jsme tam totiž byli asi před 25 lety a poutní místo v té době ještě nebylo zcela dostavěno. Já i náš syn jsme souhlasili a těšili se na výlet. Vždyť v sobotu nemusíme pořád jen pracovat na zahradě nebo doma uklízet ☺

Na cestu jsme si jako správní Češi zabalili řízky s chlebem a před polednem vyrazili autem do Zlatých hor. Obloha byla zatažená, ale nepršelo. Vydrželo to tak i po celý den. Cestou v autě jsme se posilili řízky a za chvíli dorazili na místo. Auto jsme zaparkovali téměř u kostela, kde nás uvítali skauti, kteří měli na starost parkování příjezdějících poutníků.

Nejprve jsme se prošli okolo stánků s upomínkovými předměty, cukrovinkami, soutěžemi a hrami pro děti a stanu Centra pro rodinu a sociální péči. Zastavili jsme se u brány ke kostelu a udělali si pár fotek na památku.

Pak jsme šli dál kolem ambítů a venkovního nazdobeného obětního stolu do kostela Panny Marie Pomocné a prohlédli si ho zevnitř. Obraz Panny Marie s Jezulátkem nad oltářem krásně zářil a přitahoval naši pozornost. Krátce jsme se pomodlili a chvíli rozjímali. Když se přiblížil začátek mše svaté ve 14 hodin, naši jsme si místo venku na lavičce a přidali se k modlitbě růžence. Po levé straně jsme slyšeli bublat vodu ze Svatého pramene. Pomalu se prostranství začalo plnit věřícími, mladými i staršími a rodinami s dětmi. Bylo příjemné vidět mezi nimi i poutníky z našeho města.

Začátek mše začal procesím asi 20 kněží z naší diecéze, spolu s biskupem Martinem Davidem, který celou mši svatou celebroul. Poutníky přivítal taky rektor Maria Hilf P. Mgr. Jonczyk a neskrýval radost z návštěvy biskupa Martina Davida. Vloni se totiž biskup nemohl poutě zúčastnit, protože měl covid.

Celou mši svatou doprovázel taky pěvecký sbor Cantamus z Kozlovic, který svým liturgickým zpěvem a hudbou umocnil nádhernou atmosféru akce. Biskupa Martina přivítaly taky rodiny s malými dětmi, které nesly v rukou karafiáty a těmi ho obdarovaly.

Kázání biskupa Martina Davida bylo zajímavé a srozumitelné pro všechny. Přirovnal mobil k našemu životu a operační systém ke třem důležitým věcem: k víře, lásce a naději. Bez toho život nemůže správně fungovat. Zkráceně je to slovo „VLNA“ a touto vlnou jsme spojeni s Bohem. Závěrem nám biskup Martin David poděkoval, že jsme na pouť přišli a že ve svých rodinách žijeme vírou, nadějí a láskou a dál ji předáváme z generace na generaci.

Na konec mše svaté měl ještě slovo ředitel Centra pro rodinu a sociální péči biskupství Ostravsko-opavského a krátce nastínil plán na novou výstavbu centra v Ostravě-Fifejdách a poděkoval všem za finanční podporu.

Po mši svaté jsme vyšli po schodech ke klášteru – poutnímu domu a ve stánku s občerstvením jsme si dali výbornou kávu. Ještě jsme si koupili nějaké upomínky, pro babičku oplatky z pouti a odebrali se směrem k autu. Ve velkém stanu se pro děti hrálo divadlo a byl připraven další zábavný program pro ty, co ještě zůstali.

Celá pouť byla příjemným duchovním zážitkem a rádi tady přijedeme znovu.

Autor: JRV

Matka Ustavičné Pomoci

Panna Maria Ustavičné Pomoci či Matka Ustavičné Pomoci, jejíž památku si připomínáme 27. června, je jedním z titulů, pod kterými je vzývána Maria, matka Ježíšova, především v křesťanském prostředí.

Je mnoho posvátných obrazů naší nebeské Matky, ale jistě žádný z nich není ve světě tak známý a oblíbený jako obraz Matky Ustavičné Pomoci. Je to vlastně ikona – tak nazývá východní církev své milostné obrazy. Tento obraz byl namalován pravděpodobně ve 13. století na ostrově Kréta, kde byl nábožně uctíván až do konce 15. století. Potom se za neznámých okolností dostal do Říma, do řádu augustiniánů. Zde byl uctíván od roku 1499 až do roku 1798, v dnes již neexistujícím klášterním kostele sv. Matouše. Kostel byl zničen v napoleonských bouřích. Členové kláštera milostný obraz zachránili, ale vícekrát se stěhovali a postupně vymřeli, a tak obraz upadl v zapomenutí.

Matka Ustavičné Pomoci však nedopustila, aby její památka dočista zanikla. Díky prozřetelné shodě okolností obraz roku 1866 papež Pius IX. odevzdal do opatrování redemptoristům, kteří se několik let předtím usadili v Římě. V kostele sv. Alfonse, který stojí částečně na místě původního kostela sv. Matouše, je originál obrazu umístěn dodnes. Dostali ho do opatrování misionáři, synové sv. Alfonse, který sám velmi uctíval Matku Boží a jenž své kněze zavázal, aby úctu k Panně Marii šířili po celém světě. Obrazy Matky Ustavičné pomoci a s nimi i úcta k Matce Boží se skutečně rychle rozšířily a rozvinuly se rozličné formy mariánských pobožností. Vzniklo mnoho náboženských sdružení, řeholních společenství a rozličných apoštolských institucí.

V naší vlasti zaváděli úctu k Matce Ustavičné Pomoci otcové redemptoristé, zejména prostřednictvím lidových misí. Přestože byla činnost řádu na čtyřicet let násilně přerušena, úcta k Matce Ustavičné Pomoci nezanikla. Její obraz je v mnohých domech. V mnoha kostelích je vidět před tímto obrazem modlící se lid. Mimořádně úctě se těší obraz u věřících východního obřadu, kde také požehnaně působili a znovu působí otcové redemptoristé.

O čem nám obraz vypráví? (*obraz - viz. zadní barevná stránka*)

Originál je namalován pravděpodobně na desce z cedrového dřeva o rozměrech 52x41 centimetrů.

Je na něm vyobrazena Matka Boží, která ukazuje pravou rukou na Jezulátko: On je Vykupitel člověka. Tajemná řecká písmena u hlav andělů nám naznačují, že je zde zobrazeno druhé zvěstování. Archandělé Michael a Gabriel ukazují Božímu dítěti (tvář prozrazuje už zralého chlapce), co jej čeká, až vyroste, a oznamují svaté Panně: Budeš Matkou Bolestnou. Dítě jako by před chvílí obrátilo tvář od kopí a houby a vidí přícházet archanděla Gabriela s křížem a hřeby. Z lidského strachu před vidinou budoucího utrpení hledá Ježíš pomoc u své Matky. Přivine se k ní, až se mu uvolní sandálek a chytá se její pravé ruky.

Matka cítí se Synem, dívá se před sebe, dívá se na všechny, co jdou za Ježíšem a nesou svůj kříž.

Z oduševnělé a důstojné tváře Madony je možno vyčíst hluboký smutek, utrpení, ale i obětavou lásku. Je to tvář Matky Vykupitele, která má v opatrování své dítě i každého člověka.

Na ikonách vyprávějí i barvy a rozličné symboly. Obraz má zlaté pozadí, což znamená stálost, neměnitelnost nebe, případně Ducha svatého.

Červená barva Mariiných šatů je symbolem lásky a modrý plášť je znamením víry. Žena je celá zahalená vírou: je tou, co vyslovuje souhlas víry se všemi Božími plány. Dítě má zelené šaty, což v řeči barev znamená Božství. Hnědý plášť zobrazuje spojitost se zemí – Ježíš je Bohočlověk. On, Bůh, přijal lidskou přirozenost.

Uvolněný sandálek může znázorňovat důstojnost Panny Marie, která byla hodna zavazovat mu řemínky na obuvi.

Písmena nad postavami jsou iniciály jmen: nahoře Matky Boží a dole Ježíše Krista, dále archanděla Michaela a Gabriela.

Celkový význam obrazu bychom mohli shrnout následovně: Matka pro Něho, Matka pro nás. On, člověk s obavou tak jako my. Programem jeho života bylo splnit Otcovu vůli, a to přes všechny úskalí lidského života. Ona je Matkou – útočištěm s pohledem k nám a pro nás. Matka Ustavičné Pomoci, Matka s pevnou rukou, které se vždy můžeme chytit.

Řady řádů a jak se v tom vyznat?

(Druhá část)

Podívejme se, kolik řeholníků a řeholnic žije v České republice a jaké řády u nás působí. Statistiky jsou aktualizované k 1. lednu 2019.

Ošetřovatelské řády a kongregace

Ošetřovatelské řády a kongregace hrají významnou roli v rámci poskytování ošetřovatelské péče. Napříč celou republikou zřizují nemocnice, domovy pro seniory, pečovatelské a azylové domy a pracují v hospicích. Do charitativního díla církve se zapojují obzvláště modlitbou, **prací a službou nemocným, trpícím a potřebným**.

Alžbětky jsou členky Řádu svaté Alžběty založeného v 17. století a jeho patronkou je sv. Alžběta Durynská. Hlavním posláním řeholnic je ošetřovat nemocné a poskytovat pomoc potřebným a chorým v nemocnicích, které byly zakládány při všech konventech.

Boromejky jsou nejpočetněji zastoupenými řeholnicemi v celé ČR (celkem 127) a patří do Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského, založené v 17. století Emmanuelem Chauvenelem. Soustřeďují se na péči o nemocné, chudé a lidi na okraji společnosti.

Milosrdní bratři jsou členové Hospitálského řádu svatého Jana z Boha (dříve Špitálního řádu milosrdných bratří). Jedná se o laický (tj. neknežský) církevní řád založený sv. Janem z Boha v 16. století, který svou činnost zaměřuje na péči o nemocné.

Milosrdné sestry svatého Kříže patří do řeholní kongregace založené švýcarským kapucínem Theodosiusem Florentinim v 19. století, kongregace se věnuje hlavně pomoci nemocným a potřebným a práci ve školství.

Premonstrátky se věnují charitativní a sociální službě už od r. 1994. Působí na Svatém Kopečku u Olomouce, kde spravují Domov sv. Norberta, a v Humpolci v Domově blahosladené Bronislavy.

Šedé sestry jsou členky Kongregace Šedých sester III. řádu sv. Františka založené v Praze dvěma rodnými sestrami Plaňanskými (Marií Xaverií a Annou Dulcelinou) a jejich přítelkyní F. J. Grosmannovou v 19. století. Jejich úkolem je péče o nemocné a pečovatelská služba.

Františkánky jsou v ČR velmi hojně zastoupené, celkem 268. Kromě již zmíněných šedých sester se jedná o rafaely, františkánky apoštolátu, františkánky Neposkvrněného Početí Panny Marie, sv. Kříže, sv. Rodiny, Školské, františkánky z Opavy a misijní Nejsvětějšího Srdce.

Vizitantky patří do Řádu Navštívení Panny Marie, který byl založen sv. Františkem Saleským a sv. Janou Františkou de Chantal v 17. století. Úkolem tohoto řádu je žít v napodobení vnitřních i vnějších ctností Panny Marie a spojovat tak rozjímání se službou nemocným a potřebným. Sestry Matky Terezy

Žebravé řády a kongregace

Žebravé řády, nazývané také mendikanti, jsou řeholní řády, které se zřekly vlastnictví nejen na úrovni jednotlivců, ale i společenství jako celku (řádu). Na rozdíl od nežebravých řádů nedisponují pozemkovým ani jiným majetkem k zabezpečení provozu svých klášterů a jsou závislé na vlastní práci a darech dobrodinců. Kláštery žebravých řádů vznikají od počátku 13. století.

Klarisky jsou ženským řádem Chudé sestry svaté Kláry, založeným sv. Františkem z Assisi roku 1212 jako tzv. druhý řád menších bratří na podnět svaté Kláry. Klarisky žijí v odloučenosti v klauzuře kláštera a nemají žádnou apoštolskou či charitativní činnost, jejich misíí uvnitř církve je zůstat ponořeny v modlitbě.

Františkáni patří do Řádu menších bratří založeného sv. Františkem z Assisi v roce 1209 a později rozděleného na další tři větve: observanty, kapucíny a minority. Základ františkánské řehole vychází ze společného života, fraternita (bratrství) je jedním ze základních prvků františkánské spirituality, a chudoby.

Kapucíni vznikli v 16. století zásluhou prvního představeného Mettea z Bascio. Charisma řádu vyjádřil sv. František hned v úvodu své Řehole: „*Řehole a život menších bratří je toto: Zachovávat svaté evangelium našeho Pána Ježíše Krista, životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě.*“

Minorité patří do Řádu menších bratří konventuálů a také jejich cílem je žít v naprosté chudobě a odříkání a věnovat se službě Bohu, kázání, misiím domácím i zahraničním (převážně zaměřených na lidové vrstvy) a duchovní správě.

Dominikáni jsou členové Řádu bratří kazatelů založeného ve 13. století na základě Augustinovy řehole španělským knězem Domingem de Guzmánem – sv. Dominikem. Jejich mottem je: „*Veritas (pravda); Laudare, Benedicere, Praedicare (chválit, dobrořečit, kázat)*“.

([Wikipedie](#), [rehole.cz](#), Katalog mužských a ženských řeholních institutů v ČR. Stav k 1.1.2019)

Poslední část katalogu najdete v příštím čísle.

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Vilém

Připomínka: 25. června

Postavení: opat, zakladatel kongregace OSB (benediktinské řehole) **Úmrtí:** 1142; **Atributy :** opat, vlk

ŽIVOTOPIS

Pochází ze Savojska a z lásky ke Kristu si v mládí zvolil život poutníka a žebráka. Pohnut svatým Janem Materanským, vydal se z města Vercelli, aby s druhý zbudoval poustevnický klášter Monte Vergine. Později, pověstný duchovním učením, založil mnoho dalších pousteven a svatyní v jižní Itálii. Jako opat dožil svůj pozemský život v Guletu u Nuscum v Kampánii.

POUTNÍK ZAKLADATEL

Narodil se ve Vercelli v Savojsku v severní Itálii kolem r.1085. Již v 15 letech vykonal pouť k hrobu sv. Jakuba do Compostely ve Španělsku a také se vydal na pouť do Svaté země. Velkou část mládí strávil putováním a v roce 1114 se pod vlivem Jana Materanského usadil na hoře u města Avellino východně od Neapole. Tam založil svatyni Panny Marie, po níž hora dostala jméno Monte Vergine (Hora Panny). Uvádí se, že ještě před tím uzdravil slepce a chtěl žít v samotě a neznám. Přesto asi mezi léty 1118 a 1124 se kolem něj vytvořila komunita mužů se stejným zájmem o prohlubování duchovního života a vznikl klášter tzv. vilemitů, poustevnické větve benediktinského řádu jako kongregace "Monte Vergine".

Poté co život v komunitě na Hoře Panny probíhal dle pevného řádu, Vilém se vydal jako žebrák opět na putování, při kterém založil další, nejméně tři kláštery. Vznikl i klášter žen, patřící k jeho kongregaci.

Vilém působil s otcovskou péčí a slovy plnými Ducha svatého. Povzbuzoval malátné a z lhostejnosti křísil mnohé k činnému duchovnímu životu. O tom, že dovedl lidem dobře radit, se dozvěděl i neapolský král Roger, pozval Viléma na svůj dvůr, navázal s ním přátelství a řešil různé problémy. Král se pak také podílel na výstavbě dalších klášterů. Dvořanům se Vilémův vliv na krále nelíbil a chtěli ho znemožnit. Použili k tomu prodejnou ženu, která měla za úkol ho svést. Reakce Viléma však byla nepředvídatelná. Připravil lože ze žhavého uhlí, na které před ženou ulehl, aniž by se popálil a zároveň ji pozval blíž. Ta prý byla šokem tak vyléčená, že dokonce prodala svůj majetek a za své jmění vystavěla klášter ve Venose, v němž vedla kající život.

Vilémovi je přičítáno více zázraků, zejména tělesného uzdravení, ale mnohem větší byla uzdravení duchovní. Byl opatem v klášteře S. Salvatore di Goletto u Nuscum v Kampánii, kde zemřel.

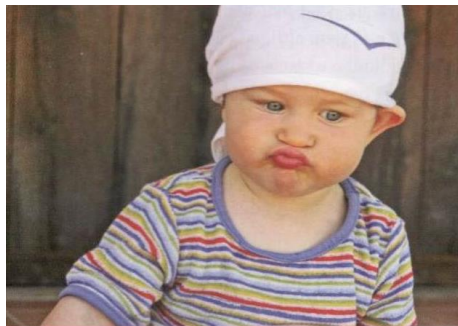
NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Kdo ztratil dítě

Ve velké nádražní hale plné spěchajících lidí propuklo najednou jedno malé dítě v zoufalý pláč. Nikdo dětskému pláči neodolal a mnoho lidí se zastavilo, aby ho utěšili a pomohli mu.

„Copak je?“ ptali se někteří. „Co potřebuješ? Co se stalo?“

Dítě otázky neposlouchalo. A čím víc se mu lidé snažili pomoci, tím víc plakalo.

Konečně k němu přistoupil strážník. Sklonil se a vzal dítě do náručí.

„Tak dobrá mladíku,“ řekl mu policista dobrotivě, „nechceš mi povědět, co se děje? Proč pláčeš? Ztratil jsi maminku?“

Dítě na chvíli zmlklo. Pak ze všech sil zakřičelo: „Ne! Neztratil jsem maminku! Maminka ztratila mě!“

„Ztratil jsem Boha.“

„Ne. To Bůh ztratil tebe. A nebude mít klidu, dokud tě zase nenajde!“

Hora

Tříletý Honzík se při pohledu na krásné horské panorama najednou zeptal: „Kdo udělal hory?“ Maminka byla překvapená: „Nevím... Bůh? Nebo se udělaly samy?“ Dítě chvíli přemýšlelo a pak s dětskou vážností uzavřelo: Už vím. Hory udělal čert a Bůh udělal cestičky, aby se dalo vyjít až na vrchol.“

Každý den před tebou budou ležet příkré skalnaté hory, strže a propasti. A každý den ti v nich Bůh ukáže stezku, abys je překonal. Věř tomu a cestu vždycky najdeš.

(Z knihy Bruna Ferrera „Svítání pro duši“ vydal Portál. v roce 2016)

M. Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

„Mami, dneska se mě ptala paní učitelka, jestli mám sourozence.“
„A cos odpověděl?“
„Že jsem jedináček.“
„A co na to učitelka?“
„CHVÁLABOHU!“

Syn železničáře přijde poprvé ze školy, hodí tašku do kouta a povídá:
„Pěkný podfuk! Prý první třída a mají tam tvrdý a dřevěný lavice!“

Ptá se učitelka Pepička: „Který pták je nejchytřejší?“ „Vlaštovka“ „Proč zrovna vlaštovka?“ „Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.“

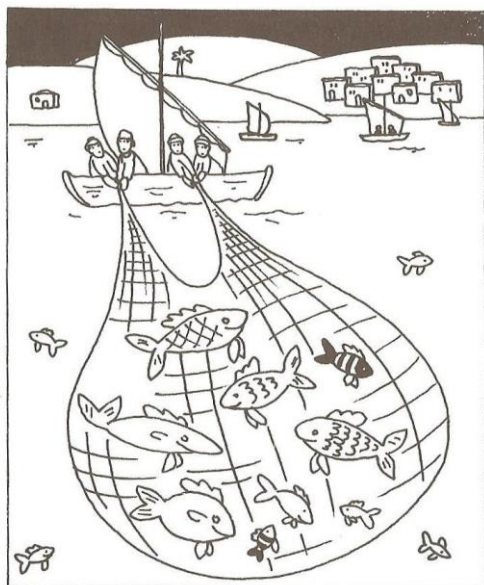
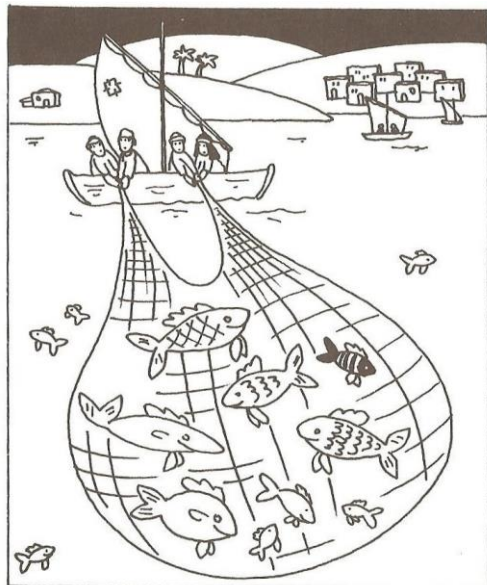
Povídá pan učitel Pepičkovi: „Doufám, že tě už nikdy neuvídím opisovat.“
Pepiček na to: „Já taky doufám.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ“

NAJDI 10 ROZDÍLŮ

DUCH SVATÝ - NÁŠ POMOCNÍK

Ježíš nám dal pomocníka - DUCHA SVATÉHO, který nám připomíná, čím se máme v životě řídit.

Duch svatý přináší lidem lásku, radost, povzbuzuje, utěšuje, pomáhá nám porozumět Božímu slovu, učí nás se modlit a dělit s potřebnými.

Když někomu ublížili, dokážeme ho obejmout. Když je někdo smutný, dokážeme ho utěšit. Když má někdo strach, umíme mu dodat odvahu a když se někomu děje křivda, dokážeme se ho zastat.

Děti se shodly, že je to jako v rodině, kde se tatínek s maminkou a dětmi mají rádi a ve všem si pomáhají. Nebo jako mezi nimi a jejich kamarády. Ale jsme lidé a ti občas chybují, něco pokazí... pak nás to často mrzí...

Bohu se něco takového nemůže stát, a proto je pořád našim vzorem, jak žít spolu, jak se mít rádi, jak si odpouštět a pomáhat. A jak poznáme, že se nám to daří? Máme v srdci pokoj, radost a lásku. Pokud to tak zrovna není, je vždycky možnost začít znovu!

Bůh nám vždycky rád pomůže!

V. Dudová, katechetka

Pozvánka na Prašivou v Beskydech 1. 7. 2023

První prázdninový den se schází děti z celé naší ostravsko-opavské diecéze, aby společně s kněžími ze svých farností, s katechetkami, se svými rodiči případně prarodiči a sourozenci, také s otcem biskupem, poděkovali během mše svaté za uplynulý školní rok a zahájily v areálu Kamenité v Beskydech letní prázdniny.

Centrum pro rodinu v Ostravě, ve spolupráci s Katechetickým centrem Ostrava, připravují pro děti opravdu **bohatý program**. Během lesní cesty nahoru na kopec, bude nachystáno přes dvacet různých stanovišť, kde budou děti moci plnit spoustu zajímavých úkolů.

Dobrodružství čeká na děti také kolem kostelíka sv. Antonína na hoře Prašivá, kde je možnost občerstvení, případně oběda, v malé restauraci. Po závěrečném požehnání se vydáme společně zase dolů k autobusu.

Letos vychází 1. 7. na sobotu, proto zveme i rodiče, aby se připojili k naší výpravě. Pojedeme autobusem, cestovné, čas odjezdu (cca kolem 8:30) bude ještě upřesněn a čas příjezdu bývá kolem 16 hodiny.

Přihlašovat se můžete u pana faráře a katechetky do 15. 6. 2023.

Věra Dudová, katecheta email: vera.dudova@zsdolnibenesov.cz, tel.: 725 872 935

P. Pavel Kuchař, kněz email: rkf.dolnibenesov@doo.cz, tel.: 731 534 093

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2023

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.6.	18.00	Za Marii a Josefa Kuchařovy, rodiče a sourozence z obou stran	
Út	6.6.	6.30		
St	7.6.	18.00	Za Gertrudu Haidovou (ned.90 let), manžela, dvoje rodiče, ...	
Čt	8.6.	Záb 18.00		B.Tělo
Pá	9.6.	Záb 18.00		
So	10.6.	7.00	Za + Richarda Nováka – měsíční	
So	10.6.	11.00	Svatební obřad	
Ne	11.6.	7.00	Za členy Živého růžence – B	B.Tělo
Ne	11.6.	9.00	Za živé a + farníky	B.Tělo
Po	12.6.	18.00	Za + Josefa Tomaku, za Marii Tomakovou, za ostatní + rodiče...	
Út	13.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	14.6.	18.00	Za Irmgard Marcolovou (ned.100 let), manžela, dceru, zetě ...	
Čt	15.6.	18.00	Za + rodiče Kalužovy, syna Jiřího a „staříčky“	
Pá	16.6.	6.30		
Pá	16.6.	Záb 18.00		
So	17.6.	8.30	Poděkování za 50 let manželství	
So	17.6.	11.00	Svatební obřad	
Ne	18.6.	7.00		
Ne	18.6.	Záb 8.30	Za + Ericha Hanzlíka – měsíční	
Ne	18.6.	10.00	Za Bedřicha Kozla, manželku, za syna a dceru a za živou rodinu	
Po	19.6.	18.00	Poděkování za dar života, za živou a + rodinu Dudovu ...	
Út	20.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	21.6.	18.00	Za Jana Krakovčíka, rodiče a za všechny + z rodiny Štefkovy	
Čt	22.6.	18.00	Za + Jindřicha Kočího – výroční	
Pá	23.6.	Záb 18.00		
So	24.6.	7.00	Za Jana Kostřicu, manželku a rodiče z obou stran	
So	24.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	25.6.	7.00		
Ne	25.6.	Záb 8.30	Za Vilemínu Balarinovou, za živou rodinu a přízeň	
Ne	25.6.	10.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc pro ...	
Po	26.6.	18.00	Za živou a + rodinu a obdržené milosti	
Út	27.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	28.6.	18.00	Za + Petra Komárka, dvoje rodiče a přízeň	
Čt	29.6.	18.00	Za Alfonse Gemsu, manželku a syna	
Pá	30.6.	Záb 18.00		
So	1.7.	7.00	Za + Ritu Faikovou – měsíční	
Ne	2.7.	7.00		
Ne	2.7.	Záb 8.30	Za Gerharda Bazana, dvoje rodiče a za živou rodinu	
Ne	2.7.	10.00	Za + manžela, dvoje rodiče, přízeň a za živou a + rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 18. 6. 2023

Obraz Matky Ustavičné Pomoci

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle**

Římskokatolická farnost Dolní Benešov vás srdečně zve.

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

Zábřeh: čtvrtek 8.6. v 18.00 hod.

Dolní Benešov: neděle 11.6. v 9.00 hod.

mše svatá s průvodem k oltářům na Nám. Cyr. Lelka

***Prosíme malé družičky,
aby si donesly v košíčku květy
a nazdobily cestu Pánu Ježíši.***

Vydavatel:

**Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917**